αἰτωλὸς, νὰ σηκώσεν τᾶς φρεραῖς ἀπὸ τὰ ἄγεα τῆς Ἀκαρνανίας· καὶ νὰ ὑπομένεν νὰ εἶναι ἐλεύθεροι ἐκεῖνοι ὁπᾶ μόνοι τὸ πάλαι δὲν ἔγειλαν βοήθειαν εἰς τὲς ἕλληνας κατὰ τῶν τρώων τῶν ἀρχεγόνων τες [1]).

Κεφ. 2. Οἱ αἰτωλοὶ ὅμως ἄκεσαν ὑπερήφανα τὴν πρεσβείαν τῶν ῥωμάνων, ἀναφέρνωντας εἰς ὄνειδος αὐτῶν τὲς καρχηδονίες καὶ τὲς κελτὲς ὁπᾶ εἰς τόσες πολέμες τὲς κατάκοπταν, καὶ λέγωντας· πρὶν νὰ φέρεν τὰ ὅπλα τες οἱ ῥωμάνοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂς φροντίσεν καλλίτερα πῶς θ' ἀνοίξεν ταῖς πύλαις τες ὁπᾶ ταῖς ἔχεν κλεισμέναις ἀπὸ τὸν φόβον τᾶ καρχηδονικᾶ πολέμε. Ἂς ἐνθυμηθῆν, λέγεν ἔπειτα, ποῖοι ποίες φοβερίζεν· τὸ ἄγυ τες ἀπὸ τὲς κελτὲς δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸ φυλάξεν· καὶ παρμένον δὲν τὸ ξαναπῆραν μὲ τὰ ὅπλα, ἀλλὰ

---

1) Οἱ ἀκαρνᾶνες παρακαλῶντας τὲς ῥωμάνες νὰ τὲς βοηθήσεν, ἐπιφέρεν αὐτὴν τὴν γεμάτην ἀπὸ ναυτίαν ἀνόητην ῥητορικὴν ἐπιφορὰν, ὅτι δηλαδὴ μόνοι οἱ προπάτορες αὐτῶν δὲν συμμάχησαν κατὰ τῶν τρώων· οἱ ῥωμάνοι πάλιν εἰς την δολιότητά τες καὶ χαμέρπειαν (ἴσως κρυφὰ γελᾶσαν δια τὴν ῥητορικὴν κεφότητα τῶν ἀκαρνάνων) τὴν δέχονται καὶ τὴν ἐπαναλμβάνεν εἰς τὲς αἰτωλὲς, περιπαίζοντας ἴσως τὲς ἀκαρνᾶνας. Οἱ ἀθηναῖοι θὰ μεταχειρίσθηκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν πρεσβείαν τες, διὰ νὰ δώσεν τόνον εις αὐτὴν, ἐπιφοραῖς ἱζορικαῖς, προβάλλοντας τὴν παλαιὰν φιλίαν τῶν δύο πόλεων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ῥώμης, τὴν παραλαβὴν τῶν νόμων τᾶ Σόλωνος, τὴν βοήθειαν ὁπᾶ τὲς ἔκαμαν ποτὲ, τόσον εἰς πόλεμον ξηρᾶς, ὅσον καὶ εἰς πόλεμον θαλάσσης· πλὴν αὐτὰ ἦταν ἐπιχειρήματα ἄξια ἐπιφορᾶς, καὶ ὄχι ὡς τὰ τῶν ἀκαρνάνων, ἀπὸ ἀνόητα καὶ γελοῖα ῥητορικὰ γυμνάσια.